

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/473/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613208817
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613208817.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: Dopravného podniku Bratislava, a.s., Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zast. advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, Advokátska kancelária Bratislava, P.O.BOX 75, proti žalovanému: F. R., naposledy bytom H., B. XXXX/X, zast. opatrovníčkou J. J. R., pracovníčkou Okresného súdu Spišská Nová Ves, o 50,70 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 6C/233/2013-25 z 28.8.2013 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutej časti vo výroku o trovách konania tak, že zaväzuje žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy prvostupňového konania v sume 60,44 € pozostávajúcich zo súdneho poplatku v sume 16,50 € a trov právneho zastúpenia v sume 43,94 €, ktoré je povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti uznesenia advokátovi žalobcu JUDr. Vladimírovi Kánovi.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 50,70 € a trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu z titulu súdneho poplatku 8,25 € a trov právneho zastúpenia vo výške 43,94 €.

O povinnosti žalovaného zaplatiť istinu rozhodol s poukazom na ust. § 760 OZ v spojení s § 12 ods. 2 písm. b/ zák.č. 56/2012 Z.z. v spojení s § 14 ods. 2 cit.zák.

O trovách konania rozhodol podľa § 150 ods. 2 O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 1/2-ice všetkých trov, majúc za to, že táto polovica je primeraná pohľadávke žalobcu voči žalovanému. Prihliadal na skutočnosť, že ide o početné žaloby žalobcu podávané na sudy, kde sa opakujú dôvody a právna kvalifikácia.

Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania a uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu súdny poplatok vo výške 16,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 €.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania nepovažoval za správne, poukazujúc na to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Citujúc ust. § 150 ods. 1,2 O.s.p. uvádzal, že záver súdu o tom, že ide o výnimočný prípad a že sú vo veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností, všetkých rozhodných hľadísk. Namietal, že neprimeranosť trov konania v drobných sporoch voči

pohľadávke je potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. V tejto súvislosti poukazoval na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/32/2009, 7Co/64/2009. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa nesprávne použil ust. § 150 ods. 2 O.s.p. aj z dôvodu, že zákon nedefinuje pojem „neprimerané“ a ani súdna a aplikačná prax nevygenerovala rozsah neprimeranosti, avšak tento nedostatok nemožno ospravedlniť tým, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlil akými úvahami sa riadil pri použití označeného ustanovenia. Poukazoval na dôvodovú správu k zák.č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený Občiansky súdny poriadok zdôrazňujúc, že v zmysle tejto dôvodovej správy môže súd pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Je potrebné tým chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu, ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Považoval za účelne vynaložené a uplatnené trovy konania spočívajúce v zaplatení súdneho poplatku a z minimálnej tarifnej odmeny advokáta za právne služby. Zdôrazňoval, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou žalobcu, preto nemožno podľa právneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Bol toho názoru, že rozsah zníženia trov v danom prípade je odporujúci dobrým mravom.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania podľa § 220 O.s.p. zmenil.

V zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v znení novely zák. č. 384/2008 Z.z., účinnej od 15.10.2008, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vyššie cit. ust. § 150 ods.2 O.s.p. zaviedlo do nášho právneho poriadku podobne ako Nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, možnosť nepriznania alebo zníženia trov súdom, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané.

Podľa bodu 29 Nariadenia Európskeho parlamentu Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, trovy konania by mala znášať strana, ktorá nemala vo veci úspech. Trovy konania by sa mali určiť v súlade s vnútroštátnym právom, vzhľadom na ciele jednoduchosti a nákladovej efektívnosti by mal súd, alebo tribunál nariadiť, aby bola strana, ktorá nemala vo veci úspech, povinná zaplatiť len trovy konania, vrátane napr. aj všetkých nákladov vyplývajúcich zo skutočnosti, že sa druhá strana nechala zastupovať advokátom alebo inou osobou s právnickým vzdelaním alebo všetkých nákladov vyplývajúcich z doručenia alebo prekladu dokumentov, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky, alebo ktoré sú nevyhnutné.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor. Zároveň v ods. 2 tohto ust. je vymenované, čo sa nepovažuje za drobné spory.

Aplikácia moderačného práva súdu ustanovená v § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy tak proti žalobcovi, ako aj proti žalovanému podľa toho, ktorý z nich by mal nárok na náhradu trov konania. Musí však byť splnená podmienka, že sú trovy konania neprimerané voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, zákon neustanovuje. Záver, že ide o neprimeranosť trov konania voči pohľadávke, je výsledkom voľnej úvahy súdu v prejednanom prípade. Takisto je ponechané na voľnú úvahu súdu, či trovy zníži, alebo ich vôbec neprizná. Ako prvé a rozhodujúce kritérium pre rozhodnutie o náhrade trov konania by mala byť účelnosť vynaložených trov konania, až potom možno uvažovať o zohľadnení primeranosti trov.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že určenie rozsahu trov, ktoré sú primerané voči pohľadávke, je výsledkom úvahy súdu, pričom neprimeranosť trov v podstate znamená, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky (viď rozhodnutie Ústavného súdu III. ÚS 125/2010).

Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor a žalobcom požadované trovy prvostupňového konania vo výške 104,48 € sú neprimerané voči pohľadávke vo výške 50,70 € s prísl., keďže prevyšujú jej výšku. Boli teda splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p..

Určenie rozsahu trov, ktoré sú primerané voči pohľadávke je výsledkom úvahy súdu. V prejednávanej veci podľa záveru odvolacieho súdu úvaha súdu prvého stupňa nevybočila z medzí a hľadísk určených zákonom iba vo vzťahu určovania primeraných trov právneho zastúpenia, v tejto časti nemožno vytknúť vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Súd posudzoval primeranosť výšky trov konania vo vzťahu k výške žalobcom uplatnenej a súdom priznanej pohľadávky a zároveň zohľadnil, ktoré trovy boli účelne vynaložené. Neprimeranosť trov konania v podstate znamená, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky, nie je preto nevyhnutné, aby trovy konania niekoľkonásobne prekročovali hodnotu priznanej pohľadávky. Touto zásadou sa riadil aj súd prvého stupňa, v tomto smere odvolacie námietky nemožno považovať za dôvodné, pokiaľ súd prvého stupňa pri stanovení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal z charakteru sporu, že ide o početné žaloby žalobcu podávané na súd, kde sa opakujú dôvody aj právna kvalifikácia, podľa názoru odvolacieho súdu možno prihliadnuť na tieto skutočnosti pri aplikácii § 150 ods. 2 O.s.p., pretože ide o spor mnohonásobne typovo sa opakujúci u právneho zástupcu žalobcu, ide o typizovanú zmluvu, preto aj z týchto dôvodov možno pristúpiť k zníženiu náhrady trov konania.

Pochybil však súd prvého stupňa, pokiaľ v danom prípade krátil o 1/2-icu aj náhradu trov pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku, pretože náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku nie je možné krátiť poukazom na druh sporu, nakoľko bez zaplatenia súdneho poplatku v celom rozsahu (vzhľadom na to, že žalobcovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov), by sa konanie neuskutočnilo a žalobca by sa nemohol domôcť svojho oprávneného nároku voči žalovanému. Preto rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorým nebola žalobcovi priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z celého zaplateného súdneho poplatku, zasahuje do majetkovej sféry žalobcu. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku v celom rozsahu a polovicu trov právneho zastúpenia, majúci za to, že v tejto časti súd prvého stupňa postupoval správne, pokiaľ tieto trovy krátil o 1/2-icu, keďže suma trov právneho zastúpenia je neprimeraná výške pohľadávky.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p.. V danom prípade žalobca bol v odvolacom konaní úspešný iba čiastočne, preto odvolací súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.